

اثرات هیپوگلیسمیک عصاره آبی - الکلی دانه گندی تلخه در موش های صحرایی نر

ایزدپناه قیطاسی^{*}، محمد رضا نیک بخت^{**}، هیبت الله صادقی^{***}، ویدا سبز علی[†]، سهیلا سبز علی[‡]، مهرداد شهرانی^{‡‡}
* کارشناس ارشد فیزیولوژی - دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، ** استادیار گروه فارماکولوژی - دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، *** استادیار گروه بیوشیمی - دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، [†] پژوهشکار عمومی - بیمارستان شهید بهشتی یاسوج، [‡] کارشناس ارشد فیزیولوژی - مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی - دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد.

تاریخ دریافت: ۱۰/۰۸/۲۰۱۵ تاریخ تأثییر: ۰۵/۰۸/۲۰۱۵

چکیده:

زمینه و هدف: دیابت ملتوس یک اختلال متابولیکی کربوهیدراتها ، چربی ها و پروتئین ها است که ناشی از کمبود یا فقدان انسولین می باشد. استفاده از داروهای شیمیایی در درمان دیابت و عوارض ناخواسته این داروها باعث تمایل روزافرون به مصرف مواد و داروهای گیاهی با عوارض کمتر شده است. گیاه گندی تلخه (Securigera securidaca) یکی از این گیاهان است که در طب سنتی اثرات ضد صرعی، مدر، کاهنده فشار خون و کاهنده قند خون به آن نسبت داده شده است. این مطالعه با هدف بررسی اثرات هیپوگلیسمیک عصاره آبی - الکلی دانه این گیاه بر قند خون القاء شده بوسیله استرپتوزوسمین انجام شد.

روش بررسی: این تحقیق یک مطالعه تجربی است که در آن تعداد ۷۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار به طور تصادفی به هفت گروه تقسیم و مورد مطالعه قرار گرفتند. برای القاء دیابت از استرپتوزوسمین (۴۵ میلیگرم و کیلوگرم) به صورت وریدی استفاده شد. عصاره گیاه گندی تلخه به میزان ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ (میلیگرم/ کیلوگرم) پس از اطمینان از دیابتی شدن به صورت خوراکی گواژ کردید. قند خون حیوانات قبل، یک، دو و سه هفته پس از تجویز عصاره اندازه گیری شد. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمون های آماری استقلال، آزوجی و آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: استرپتوزوسمین باعث افزایش معنی دار قند خون نسبت به گروه کنترل شد ($p < 0.001$). تجویز عصاره در دوز های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم پس از گذشت دو هفته کاهش معنی داری در میزان قند خون القاء شده ایجاد نکرد ولی تجویز عصاره به میزان ۲۰۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم، قند خون را به طور معنی داری کاهش داد ($p < 0.001$). عصاره تأثیری بر قند خون طبیعی موشها نداشت و گذشت زمان (تا سه هفته) تأثیری بر کاهش قند خون القاء شده نداشت.

نتیجه گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که عصاره آبی - الکلی دانه گیاه گندی تلخه می تواند قند خون القاء شده به وسیله استرپتوزوسمین را در موشهای صحرایی نر کاهش دهد که این اثر با افزایش دوز عصاره بیشتر بوده است و با تحقیقات تكمیلی بیشتر، احتمالاً می تواند به عنوان یک داروی گیاهی در درمان بیماران دیابتی مفید واقع شود.

واژه های کلیدی: استرپتوزوسمین، دیابت، گندی تلخه، موش صحرایی.

مقدمه:

دیابت یک نوع اختلال مزمن در متابولیسم کربوهیدرات، چربی و پروتئین است. این بیماری به دو شکل دیابت نوع اول (حدود ۱۰٪) و نوع دوم (حدود ۸۰٪) دیده می شود. دیابت نوع اول یا دیابت وابسته به انسولین اغلب در کودکان و نوجوانان دیده می شود که علت آن از بین رفتان سلول های مولد انسولین (سلولهای

^{*}نوبنده مسئول: یاسوج-بلوار مطهری، دانشگاه علوم پزشکی-دانشکده پزشکی-گروه فیزیولوژی و فارماکولوژی-تلفن: ۰۹۱۷۶۱۶۲۱۴، E-mail: Izadg@yahoo.com

باغات استان خوزستان خصوصاً دزفول و رامهرمز رشد می کند. این گیاه در طول نهرها، گودالها، رودخانه ها و کنار جاده ها نیز یافت می شود. شکل گیاه شبیه به نخدو است و دارای میوه ای کرم رنگ است (۷). در بررسی های فیتوشیمیایی گیاه، دانه های آن حاوی مقادیر زیادی گلوکوزید بوده و در ضمن دارای آلkaloid، ساپونین ها و غنی از فلاونوئیدها است (۷). عصاره دانه گیاه دارای خواص درمانی زیادی است که می توان اثرات پائین آورنده فشار خون، ضد صرعی (۸)، کرونوتروپیک، مدر، کاهنده پتانسیم خون و اثرات کاهنده قند خون (۹) این گیاه را نام برد.

استرپتوزوسین داروی آنتی بیوتیکی است که برای درمان کارسینوم سلولهای جزایر لانگرهانس پانکراس بخصوص سلولهای بتا (انسولینما) استفاده می شود و موجب تخریب سلول های بتای جزایر لانگرهانس پانکراس شده و بدین ترتیب باعث افزایش قند خون و القای دیابت می گردد (۱۰).

در پژوهش حاضر، اثر عصاره آبی - الکلی دانه این گیاه در موشهای دیابتی القاء شده با استرپتوزوسین و موشهای نورمو گلیسمیک مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی:

این مطالعه یک بررسی تجربی است که در دانشکده پزشکی یاسوج انجام و اثر عصاره آبی - الکلی دانه گندی تلخه بر قند خون طبیعی و قند خون القاء شده با استرپتوزوسین در موشهای صحرایی نر مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه ۱۰۰ گرم پودر دانه گیاه گندی تلخه را به نسبت ۵۰:۵۰ با الکل اتیلیک خنثی ۹۶ درصد و آب مقطر خیسانده و بعد از ۷۲ ساعت عصاره صاف شده توسط دستگاه روتاری در درجه حرارت ۵۰ درجه سانتی گراد تحت شرایط خلاء تغليظ شد تا به غلظت ۱ گرم در میلی لیتر رسید.

بنا) پانکراس است (۱،۲). علاوه بر عوامل ژنتیکی و خود اینمی احتمالاً عوامل محیطی هم در ایجاد این بیماری دخیل هستند (۳). دیابت نوع دوم یا دیابت غیر وابسته به انسولین اغلب در سنین بالای ۴۰ سالگی و افراد چاق ایجاد می شود که در این بیماران میزان انسولین طبیعی و یا افزایش یافته است (۴،۵).

بیماری دیابت از عوامل مهم ناتوانی و بستره شدن بیماران بوده و باعث تحمل هزینه های مالی فراوانی بر جامعه می گردد (۵). افزایش شدید قند خون در این بیماران باعث گلیکوزیلاسیون پروتئین های بدن می شود که این حالت به نوبه خود می تواند باعث عوارض ثانویه در چشم، کلیه، اعصاب و عروق شود (۲). تقریباً ۱۴۰ میلیون نفر در جهان از این بیماری رنج می برند (۶). دیابت را ششmin دلیل شایع مرگ در ایالات متحده و نیز یکی از دلایل شایع مرگ در بیماریهای قلبی و سکته می دانند (۴). در سال ۲۰۱۰ میلادی نسبت دیابت در آسیا و آفریقا به دو تا سه برابر نسبت فعلی می رسد (۵). استفاده طولانی مدت از داروهای شیمیایی برای درمان دیابت و عوارض ناخواسته این داروها باعث شده است تا توجه محققان پژوهشکی به سمت داروهای گیاهی که طبیعی بوده و عوارض جانبی کمتری دارند معطوف گردد. استفاده از گیاهان دارویی برای درمان دیابت به طور وسیعی در جهان و از جمله ایران رو به گسترش است. گندی تلخه یکی از این گیاهان است (۱) که در استان کهگلويه و بويراحمد به طور سنتی به عنوان یک گیاه دارویی پائین آورنده قند خون استفاده می شود. گندی تلخه گیاه علفی و بدون کرک با انشعابات زیاد در سطح زمین به صورت افراشته یا گسترد و به بلندی ۱۰-۱۵ سانتی متر می باشد. این گیاه بانام فارسی گندی تلخه و بانام علمی *Securigera securidaca* (Leguminosae) است و به صورت علف هرز مزارع و

طريق نمونه گيرى مستقيم از قلب حيوان جمع آوري و قند خون آنها اندازه گيرى شد. قبل از تمام پروسجرهای دردناك حيوانات بيهوش می شدند و تمام کدهای اخلاقی در خصوص کار با حيوانات رعایت می شد. اطلاعات بدست آمده از اين مطالعه با استفاده از نرم افوار SPSS و تست های آماری t مستقل، زوجی و آنالیز واریانس (برای مقایسه بين گروه ها) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی داري در نظر گرفته شد.

يافته ها:

نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که میانگین و انحراف معیار قند خون نرمال در گروه کنترل $156 \pm 5 \text{ mg/dl}$ بود که این مقدار به عنوان قند خون پایه و طبیعی در نظر گرفته می شد. اندازه گیری قند خون در گروه های کنترل نشان داد که تزریق سرم فیزیولوژی و گاواز آب مقتدر تأثیری بر قند خون حیوانات نداشت. قند خون تمام گروه هایی که استرپتووزسین دریافت کرده بودند به طور معنی داری نسبت به گروه کنترل افزایش يافته (dl) $612 \pm 43 \text{ mg/dl}$ در مقایسه با $156 \pm 5 \text{ mg/dl}$ ($p < 0.001$).

نتایج اين مطالعه همچنین نشان داد که عصاره آبی الكلی دانه گندی تلخه بر قند خون طبیعی موشهای صحرایی تأثیر معنی داری نداشته است ($156 \pm 5 \text{ mg/dl}$ در مقایسه با $154 \pm 8 \text{ mg/dl}$). گذشت زمان (تا سه هفته) نه تنها اثر کاهندگی بر قند خون القاء شده توسط استرپتووزسین نداشته بلکه با گذشت زمان میزان قند خون نیز به طور معنی داری افزایش پیدا کرد [mg/dl] $642 \pm 98 / 18$ (هفته دوم) و $731 \pm 22 / 14 / 54$ (هفته سوم) در مقایسه با $612 \pm 43 \text{ mg/dl}$ ($p < 0.001$).

تعداد ۷۰ سر موش صحرایی نر از نژاد ويستان با محدوده وزنی ۲۵۰-۳۵۰ گرم انتخاب و در شرایط مناسب آزمایشگاه با درجه حرارت ۲۱-۲۴ درجه سانتی گراد و سیکل ۱۲ ساعت روشنایی، ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. حيوانات از لحاظ نوشیدن آب و خوردن غذا هيچگونه محدوديتي نداشتند (به جزء در هنگام آزمایشات) و به طور تصادفي به هفت گروه ده تابي تقسيم شدند:

گروه يك: فقط قند خون آنها اندازه گيرى شد. گروه دو: يك هفته با يك گرم بر كيلو گرم عصاره گندى تلخه گاواز شدند. گروه سه: بجای استرپتووزسین سرم فيزيولوژي به آنها تزريرic شد و اين گروه بمدت يك هفته، هم حجم عصاره دانه گندى تلخه با آب مقتدر گاواز شدند. گروه چهار: فقط استرپتووزسین دريافت کردن. گروه هاي پنج، شش و هفت: شامل ۳۰ موش (هر گروه ۱۰ موش) که پس از القاء ديابت با استفاده از استرپتووزسین عصاره گندى تلخه را به ترتيب با دوزهای ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ ميلي گرم به ازاي هر كيلو گرم وزن بدن برای يك هفته دريافت کرند. گاواز عصاره توسط نيدل گاواز در مدت زمان كمتر از يك دقيقه انجام شد.

استرپتووزسین بلا فاصله قبل از تزريرic در سرم فيزيولوژي استريل حل واژ طریق ورید دمی با دوز ۴۵ ميلي گرم / كيلو گرم) به موشهای تزريرic شد. برای اطمینان از القای ديابت و پس از يك هفته، قند خون حيوانات اندازه گيرى و چنانچه ميزان آن به بالاتر از ۳۰۰ ميلي گرم در دسی لیتر افزایش يافته بود به عنوان ديابت در نظر گرفته و وارد مطالعه می شدند (۱۱۵).

برای تهیه نمونه خون، حيوانات با استفاده از اتر بيهوش شدند و نمونه خون از هر حيوان در هفته اول (پس از تزريرic استرپتووزسین)، هفته دوم (بعد از گاواز عصاره) و در بعضی گروهها بعد از هفته سوم گاواز، از

جدول شماره ۱: مقایسه تأثیر دوزهای مختلف عصاره گندی تلخه بر قند خون القاء شده با استرپتوزوسمین در موشهای صحرایی

میانگین گلوکز خون	گروه مورد آزمایش
۲۰۰۰ mg عصاره	۱۰۰۰ mg عصاره
۵۰۰ mg عصاره	۱۰۰ mg عصاره
هفته اول	هفته دوم
هفته سوم	

هفته اول = بعد از گواوژ عصاره هفته دوم = یک هفته بعد از گواوژ عصاره هفته سوم = دو هفته بعد از گواوژ عصاره.
 استرپتوزوسین (۶۱۴۳/۲) نسبت به قند خون القاء شده با استرپتوزوسین (۰۰۱۰/۰) $p < 0.05$ نسبت به قند خون القاء شده با استرپتوزوسین (۶۱۴۳/۲).
 داده ها به صورت انحراف معیار \pm میانگین و بر حسب میانگین بزرگ بر دست لیتر می باشد.

Zahedi Aصل و همکاران (۱۳) عصاره گندی تلخ بر روی
 قند خون طبیعی موشهای سوری و صحرایی تأثیری نداشت
 است. در مطالعه حاضر هم عصاره دانه این گیاه بر قند خون
 موشهای طبیعی تأثیری نداشت که به نظر می رسد در
 حضور مقادیر طبیعی ترشح انسولین اثرات کاهنده قند خون
 عصاره توسط اثر غالب انسولین محو و یا مکانیسم های
 دفاعی در مقابل هیو گلیسمی، مانند ترشح گلوکagon از
 ایجاد هیو گلیسمی جلوگیری می کند (۱۳). در مطالعه
 Zahedi Aصل و همکاران (۱۳) عصاره آبی - الکلی
 گندی تلخه تأثیری بر قند خون ناشتا و غیر ناشتا در
 موشهای سوری نداشت که همسو با مطالعه حاضر است اما
 عصاره کلروفرمی گندی تلخه به طور معنی داری قند خون
 ناشتا و غیر ناشتا را کاهش داد که احتمالاً ترکیبات
 عصاره کلروفرمی اثرات پایین آورنده قند خون بیشتری
 در مقایسه با عصاره آبی - الکلی دارد. در این
 مطالعه عصاره گندی تلخه باعث کاهش قند خون القاء
 شده با استریتووزوین شد که این نتیجه با نتایج سایر
 محققین (۱۲، ۱۱) همخوانی دارد. احتمال داده می شد
 که کاهش قند خون پس از القاء دیابت ناشی از گذشت
 زمان باشد که نتایج این مطالعه نشان داد گذشت زمان
 (تا سه هفته) نه تنها باعث کاهش قند خون القاء شده

تجویز عصاره دانه گندی تلخه با دوز ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم بر کیلو گرم پس از گذشت دو هفته کاهش معنی داری در میزان قند خون القاء شده ایجاد نکرد. در حالی که تجویز عصاره گندی تلخه با دوز ۲۰۰۰ میلی گرم بر کیلو گرم باعث کاهش معنی داری در قند خون القاء شده توسط استرپتوزوسمین در موشهای صحرا آبی شد (۰/۰۰۱) (جدول شماره ۱).

بحث:

دیابت یک نوع اختلال مزمن در متابولیسم کربوهیدرات، چربی و پروتئین و یکی از بیماریهای متابولیکی شایع و در حال پیشرفت در دنیا می باشد (۴،۱) و تلاش در جهت پیدا کردن روش‌های درمانی مناسب برای این بیماری رو به افزایش است. داروهای گیاهی به طور سنتی برای درمان افراد مبتلا به دیابت استفاده می شوند. در این مطالعه، اثر پائین آورنده قند خون دوزهای مختلف عصاره دانه گیاه گندی تلخه در موش‌های دیابتی القاء شده توسط استرپتوزوسین و موش‌های نورمو گلیسمیک مورد بررسی قرار گرفت.

در مطالعه عریان و همکاران (۵) و در مطالعه حسین زاده و همکاران (۱۱) و پورجز یان و انصاری (۱۲) و

گیاه بر سلولهای جزایر لانگرهانس انجام شود.

نتیجه گیری:

از یافته های این مطالعه می توان نتیجه گرفت که عصاره دانه گندی تلخه دارای اثرات پائین آورنده قد خون می باشد که این اثر با افزایش دوز عصاره بیشتر بوده است و با تحقیقات تکمیلی بیشتر، احتمالاً می تواند به عنوان یک داروی گیاهی در درمان بیماران دیابتی مفید واقع شود.

تشکر و قدردانی:

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و دانشکده پزشکی یاسوج جهت تأمین هزینه و امکانات این مطالعه تشکر و قدردانی به عمل می آید.

نگردید بلکه افزایش هم پیدا کرده بود که این موضوع می تواند بیان کننده آن باشد که روند تخریب سلولهای بتای پانکراس ادامه یافته و در گروه هایی که عصاره دریافت کرده اند یا عصاره باعث توقف روند تخریب این سلولها شده است و یا موجب رژنرسیون سلولهای بتا شده است و یا اینکه به نحوی مصرف گلوکز توسط سلولها را افزایش داده و از گلوکونوئزتکبدی جلوگیری کرده است. با توجه با اینکه دانه گندی تلخه دارای مقادیر زیاد گلیکوزید بوده و دارای آکالالوئید و غنی از فلاونوئیدها می باشد (۷). احتمال می رود اثرات کاهنده قد خون آن مربوط به فلاونوئیدهای آن باشد.

پیشنهاد می شود مطالعات ییشتی در خصوص شناسایی ترکیبی از عصاره این گیاه که دارای اثر کاهنده قند خون است و مطالعات هیستولوژیک برای بررسی اثرات این

منابع:

1. فلاح حسینی حسن، فخرزاده حسین، لاریجانی باقر، شیخ سامانی امیر هوشنگ. مروری بر گیاهان دارویی مورد استفاده در بیماری دیابت. مجله گیاهان دارویی. ۱۳۸۴؛ ۵: ۱-۸.
2. Biyani MK, Banavalikar MM, Suthar AC, Shahani S, Sivakami S, Vidri J. Antihyperglycemic effects of three extract from *Momordica charantia*. J Ethnopharmacology. 2003; 88: 107-11.
3. Krii PM, Veijol R, Virtanen SM, Hyoty H, Vaarala Q, Akerblom HK. Environmental triggers and determination of type 1 diabetes. Diabetes. 2005; 54: 125-36.
4. Power AC. Diabetes mellitus. In: Kasper DL, Fauci AS, Longo DL, Braunwald E, Hauser SL, Jameson L. Harrison principles of internal medicine. 15th ed. New York: McGraw Hill; 2005. p: 2109-38.
5. عریان شهربانو، عیدی مریم، یزدی ابراهیم، صولتی جلال. اثرات هیپوگلیسمیک عصاره الکای برگ شاه توت در رت های سالم و دیابتی شده نر بالغ. فصلنامه گیاهان دارویی. ۱۳۸۲؛ ۶(۲): ۳۲-۲۷.
6. Djomeni Dzeufiet PD, Tedong L, Asongalem EA, Dimo T, Sokeng SD, Kamtchouing P. Hypoglycemic effect of methylene chloride/ methanol root extract of *Ceiba pentandra* in normal and diabetic rats. Indian J Pharmacology. 2006; 38: 194-7.
7. جوهر مهدی. بررسی فتو شیمیایی گیاه گندی تلخه. پایان نامه دکترای داروسازی. تهران: دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۶۶، ۵-۲.
8. Al - Hachim GM, Maki B. Effect of *Securigera securidaca* on electroshock seizure threshold in mice. Psychol Rep. 1969; 24(2): 551-3.

9. Ali AA, Mohamed MH, Kamel MS, Fouad MA. Studies on *Securigera securidaca* (L.) Deg. et Dorft (fabaceae) seeds, an antidiabetic egyptian folk medicine. *Pharmazie*. 1998; 53(10): 710–15.
10. Katzung BG. Basic and clinical pharmacology. New York: McGraw Hill; 8th ed. 2001. p: 946, 653.
11. Hosseinzadeh H, Ramzani M, Danaei AR. Antihyperglycemic effect and acute toxicity of *Securigera securidaca* L. seed Extracts in mice. *Phytotherapy Research*. 2002; 16(8): 745-7.
12. Porchezhan E, Ansari SH. Effect of *Securigera securidaca* on blood glucose levels of normal and alloxan-induced diabetic rats. *Pharmaceutical Biology*. 2002; 39: 62-4.
13. زاهدی اصل صالح، مراحل حسین، زارع بهزاد. اثر عصاره کلروفرمی بذر گندی تلخه روی قند خون سرمه و گلیکوزن کبدی موش سوری. *مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان*. ۱۳۸۳، ۱۲(۱): ۳۸-۳۲.